

sagde tværtimod med stærke Udtryk, at vi levede i en Voldsperiode, hvor intet Andet gjaldt end den Stærkeres Ret (David: Maa jeg bede om Ordet?). Deri har han nu desto værre fuldkommen Ret, og netop derfor er det ikke en Feber, men en bitter Nødvendighed, der gjør, at saagodtsom alle europæiske Stater søge at sætte sig i en saadan Stand, at de kunne værne sig, og jeg slutter mig af ganske Hjerte til, hvad den ærede sidste Taler har sagt, at dette, navnlig for de smaa Stater, ogsaa fordrer, at de slutte sig sammen til fælles Forsvar; men nu er det dog klart, at for at kunne slutte sig sammen til fælles Forsvar, maa Enhver medbringe virkelige Forsvarsmidler, og at for at kunne indgaae hvilken som helst Alliance, enten det er en fast Alliance, eller, som det moderne Udtryk nu hedder: „frie Alliancer“, maa man have sine Forsvarsmidler i Orden; thi Ingen kan være allieret med en Anden, naar han ikke selv kan medbringe Noget i det fælles Bo. Med andre Ord, det er sandelig ikke for Fornøielsen Skyld, at alle Stater i Europa nu anstrenge sig til det allerhyderste, ja en Mængde af dem endog langt ud over deres Evne, for at berede sig en Forsvarsstand, men det er i Følgesen af, at hvad der er skeet, kun er den første Indledning til en stor og alvorlig europæisk Krijs, hvoraf der kun igjennem de stærke Anstregelser vil kunne frembringes en ordnet Tilstand, som der fortiden ikke findes, og hvor det er en meget nær Mulighed, at hele den civiliserede Verden kan komme til at bestaae en meget haard Prøve i Kampen mellem Asien og Europa, der er saa gammel som disse to Verdensdele. I denne Kamp maa Enhver have sin Plads og tage sin Deel, og den, der bilder sig ind, at man kan faae Lov til at sidde ganske hyggeligt og see paa dette store Verdensskueespil og vælte Ollet og vise, hvor Donauen flyder, tager storligen fejl. Det var det, man bildte sig ind indtil 1807, da det brød ud over Danmark, og vi have jo baade dengang og i den senere Tid haft alvorlige Prøver paa, at det, at krybe under Bordet og at gjøre sig usynlig, ikke er et Middel til at sikke sin uoffensive, uskyldige Tilværelse, men tværtimod kun vilde præstere

Beviis for, at Danmark ikke længer er nogen Stat, men et Territorium.

Det er mig saaledes ganske klart, at vi maae komme til et alvorligt extraordinært Vidbrag til Statsindtægterne, ikke — deri slutter jeg mig ganske til den ærede 7de Landsthingsmand for 1ste Kreds (David) — som en nem Udvæjning af den til enhver Tid tilstedeværende Forskjel mellem Indtægt og Udgift, saaledes at man siger: de og de Udgifter ere betilgelede, de og de Indtægter have vi, og Resten maae vi faae af Indkomstskatten, men som et Supplement til de øvrige Indtægter, og da er Indkomstskatten baade principielt rigtig og den, der bedst kan give en virkelig klækelig Indtægt, naar vort hele Skatteystem forøvrigt er saaledes stillet, at der ikke er væsentlige Skatteobjekter, som man endnu har til Raadighed, eller som det vilde være forsvarligt at opbruge eller at anstrenge saa hyderligt, at de enten briste, eller lammede Bindstibeligheeden i selve Landet.

Medens jeg altsaa i det Hele er stemt for en Indkomstskat, kan jeg derimod paa ingen Maade tiltræde det i Udkastet opstillede System, og der er i den Henseende faldet saamange Udtalelser i den modsatte Retning af den, hvort jeg ønsker at udtale mig, at jeg maa udbede mig Tilladelse til at dvæle et Døgn derved. Den ærede Finansminister har som Motiv til at forlade det System, man tidligere havde fulgt, egentlig ikke anført Andet, end at det havde vilst sig uhensigtsmæssigt. Dette staaer nu ikke i den bedste Samklang med Lovudkastets Motiver, hvori der er sagt, og det med Rette, at det havde vilst sig i alt Væsentligt at være meget heldigt truffet, og det er ogsaa min Overbeviisning, at som et første Forsøg, der var gjort under et meget stærkt Tryk, har der ligget en meget heldig Divinationsgave til Grund for den Fordeling, der er foretagen. Det er jo nemlig de Herrer bekendt, at Udkastet til Krigsskatloven senere har været Gjenstand for en meget omhyggelig Bearbejdelse i Folkethinget, og at det Udvalg, som der blev nedsat — et Udvalg, hvori den nuværende Finansminister saavidt jeg huster var Formand, — eller, for at tale reent ud, et af dets Medlemmer gjorde meget omhyggelige og